

Wojciech Siciński

Zadowice, st. 1c, gm. Godziesze, woj.
kaliskie, AZP 68-39/65

Informator Archeologiczny : badania 28, 66-67

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zadowice, st. 1b
gm. Godziesze, woj. kaliskie
AZP 68-39/66

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Wojciech Siciński. Finansowane przez Komitet Badań Naukowych. Drugi sezon badań. Osada kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego i okresu wpływów rzymskich.

Celem tegorocznych prac było uchwycenie granicy zachodniej osady, a także dokończenie eksploracji obiektu mieszkalnego odkrytego w roku ubiegłym.

Chata należy do obiektów bardzo dużych, jej wymiary osiągają ok. 15 x 11 m, przy głębokości sięgającej miejscami do 1 m. Zorientowana była w kierunku północny zachód-południowy wschód. Wypełnisko jej stanowiła szara, miejscami czarna ziemia, zawierająca fragm. ceramiki i polepy. Odkryto także 2 przeszłiki gliniane oraz fragm. ozdoby brązowej. Materiał zabytkowy datuje chatę na młodszy okres przedrzymski.

Pozostałe obiekty (w liczbie 9) pochodzą z okresu wpływów rzymskich i należą do typu powszechnie spotykanego w kulturze przeworskiej. Odkryte zostały w jednym z dwóch rowów sondazowych, które uchwyciły zachodni skraj osady. Są to różnej wielkości paleniska i jamy osadnicze. Na ich zawartość składały się fragm. ceramiki, polepy oraz w jednym przypadku przeszłiki gliniane. W sumie badania wykopaliskowe objęły obszar o powierzchni 625 m².

Materiały z badań znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi. Badania będą kontynuowane.

Zadowice, st. 1c
gm. Godziesze, woj. kaliskie
AZP 68-39/65

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Wojciech Siciński. Finansowane przez Komitet Badań Naukowych. Pierwszy sezon badań. Osada kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego i okresu wpływów rzymskich, ślady osadnictwa kultury pomorskiej oraz osadnictwa wczesnośredniowiecznego.

Stanowisko położone jest ok. 150 m na północny wschód od cmentarzyska na st. 1, częściowo na obszarze leśnictwa Zadowice i gruntach wsi Józefów. Osada jest dość poważnie niszczona wskutek erozji eolicznej i współczesnej uprawy roli, stąd też część obiektów zachowana jest tylko w części spągowej. Prace wykopaliskowe objęły obszar o powierzchni 1700 m². Odkryto w sumie 43 obiekty o różnej funkcji i chronologii.

Z młodszego okresu przedrzymskiego pochodzi 8 obiektów. Są to dwie prawdopodobnie studnie, 5 jam osadniczych różnej wielkości oraz piec do wypalania wapna, z bardzo dobrze zachowaną konstrukcją części podziemnej wykonaną z kamieni. Materiał ruchomy to przede wszystkim ceramika, wśród której zwracają uwagę fragm. grafitowe, polepa oraz kości zwierzęce.

Do okresu wpływów rzymskich zaliczono 27 obiektów, wśród których na wyróżnienie zasługują chaty mieszkalne, jamy osadnicze oraz paleniska, z których przynajmniej część można umiejscawiać w okresie późnorzymskim. Materiał zabytkowy to w głównej mierze ceramika ręcznej roboty, nieliczne fragm. naczyń toczonych na kole, polepa, kości zwierzęce i żuźel żelazny. Na uwagę zasługuje także stosunkowo duża ilość przeszłików glinianych. Z przedmiotów metalowych należy wymienić fibulę żelazną A 158, brązową zapinkę A 162 oraz nożyk żelazny.

Wobec braku materiału zabytkowego 7 obiektów nie może być ściślej datowanych i należy je umieszczać w szerokich ramach trwania kultury przeworskiej. Są wśród nich dwie dość mocno zniszczone dymarki, z których zachowały się szczątkowe fragm. kotlinek z fragm. zużli żelaznych o strukturze soplwatej.

Ślady osadnictwa kultury pomorskiej są reprezentowane jedynie przez nieliczne fragm. ceramiki.

Z okresu wczesnośredniowiecznego pochodzi palenisko zawierające materiały ceramiczne, które można odnieść do VII-VIII w.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.

WCZESNE ŚREDNIOWIECZE

Bachórz, st. 16
gm. Dynów, woj. przemyskie

Badania prowadził M. Parczewski. Osada. Pradzieje — wczesne średniowiecze.

*Literatura: *Materiały...*, s. 184.

Będzin, st. 2
gm. loco, woj. katowickie
AZP 97-48/15

Muzeum Zagłębia w Będzinie

Badania prowadziła mgr A. Rogaczewska. Finansowane przez Muzeum Zagłębia w Będzinie. Czwarty sezon badań. Osadnictwo wczesnośredniowieczne.

W sezonie 1994 zajęto się niewielkim obniżeniem terenu, przylegającym od wschodu do odkrytego wcześniej cmentarza, w dalszym ciągu w obrębie wałów obronnych. Odkryto 200 m² powierzchni. Na obszarze tym groby już nie wystąpiły. Nie stwierdzono także śladów jakichkolwiek umocnień ani obiektów o innym charakterze. W części północnej wykopu pod warstwami powierzchniowymi, a w południowej pod grubą warstwą XIX-wiecznego usypiska wystąpiła ciemna ziemia z licznymi zabytkami z okresu wczesnego średniowiecza i średniowiecza. Ceramika z najgłębiej położonych warstw wydaje się być analogiczna do zeszlifowanej, datowanej od IX w. Zabytki wydzielone to głównie przedmioty związane z życiem codziennym, fragm. wyposażenia jeźdźca i uzbrojenia, drobne elementy żelazne budownictwa z drewna. Zastana w tej części stanowiska sytuacja pozwala przypuszczać, że raczej nie występowało tu budownictwo o charakterze mieszkalnym.

Najgłębszym miejscem wystąpienia calca w tej części wzgórza był poziom 2 m od powierzchni ziemi. Stanowiła go zwietrzelina wapienna (nadskała).

Bjelice, st. 1, gm. Łambinowice, woj. opolskie — patrz: młodszy okres przedrzymski — okres wpływów rzymskich

Biskupin, st. 2a, gm. Gąsawa, woj. bydgoskie — patrz: neolit